

HÃY XÓA SỔ CHẾ ĐỘ ĐỂ TRÁNH THẢM CẢNH CẢ MỘT DÂN TỘC BỊ XÓA SỔ

Phải nói chưa bao giờ Cộng sản Việt Nam (CSVN) tứ bề thọ địch như bây giờ. Nhất là ngay sau khi tiếng súng của anh “kỹ sư nông dân” Đoàn Văn Vươn bắn vỡ bức tường “sợ chế độ”, “sợ quyền lực” vì bị “bọn cướp ngày” là chính quyền xã Vinh Quang, huyện Tiên Lãng dồn vào đường cùng bằng cách cưỡng chiếm 40.3 ha đất mà anh ta và gia đình đã bỏ ra không biết bao nhiêu mồ hôi, nước mắt, kể cả sinh mạng và của cải gầy dựng trong 10 năm trời. Biền cố Đoàn Văn Vươn cũng giống biền cố Mohamed Bouazizi ở Tunisia.

Hàng triệu người đã đứng lên sau cái chết của Bouazizi, chế độ độc tài ở Tunisia sụp đổ.

Tiếng súng hoa cải vang lên từ đầm nuôi thủy sản của Đoàn Văn Vươn ở Tiên Lãng chưa làm sụp đổ chế độ CSVN vì người dân Việt Nam còn quá sợ hãi bởi sự thống trị hung bạo của VC trong hơn 60 năm ở miền Bắc và 37 năm tại miền Nam. Chế độ cai trị bằng hộ khẩu và công an trị nhằm mục đích ngu dân, bản cùng hóa xã hội đã khiến 90 triệu người dân VN trong hơn 60 năm qua sống với thái độ vô cảm, “mặc kệ nó”...

Tuy nhiên, lần này đã khác! Tiếng súng Đoàn Văn Vươn đã làm bức tường sơn phết chế độ bằng bạo lực, cường quyền bị loang lỗ khi đích thân Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng phải xét xử vụ việc để xoa dịu dư luận sau khi các ông Lê Khả Phiêu, Nguyễn Quốc Thước lên tiếng. Thế nhưng mọi chuyện lại rồi beng lên sau đó là Nguyễn Văn Thanh, Bí thư kiêm Chủ tịch UBND thành phố lại công khai làm chuyện “bôi tro, trát trắng” vào mặt TT Nguyễn Tấn Dũng khi ông ta nói với các ông “cách mạng lão thành” những điều hoàn toàn trái ngược với những xử lý trước của Thủ tướng Chính Phủ. Điều này cho thấy hiện tượng “trên bảo dưới không nghe” từ thời Thủ tướng Phan Văn Khải trong vụ án Việt kiều Trịnh Vĩnh Bình lại tái diễn. Điều này chứng tỏ căn bệnh tham nhũng trầm kha của đảng CSVN đã không còn thuốc chữa!

Trước đó, vào dịp Giáng Sinh năm 2011, công an tỉnh Mỹ Tho đã bắt giam nhạc sĩ Việt Khang Võ Minh Trí vì anh này đã sáng tác và phổ biến 2 ca khúc “Việt Nam Tôi Đâu” và “Anh Là Ai?” có nội dung tố cáo CSVN đã bắt giam những người biểu tình bày tỏ lòng yêu nước, chống Trung Cộng chiếm đất, lấn biển. VC đã giam cầm thân xác của người nhạc sĩ; những lời ca, tiếng hát của anh đã vang vọng khắp nơi. Những lời ca, tiếng hát của anh còn mãnh liệt hơn tiếng súng vang lên từ đầm nuôi thủy sản của “cựu cán binh VC” Đoàn Văn Vươn.

Lời ca, tiếng hát của Việt Khang như những tiếng quân ca kêu gọi mọi người hãy đứng lên giải phóng quê nhà Việt Nam!

Tiếng hát, lời ca của nhạc sĩ Việt Khang đã vang lên báo hiệu những mầm xanh hy vọng của tự do, dân chủ đã vươn lên đã đánh động lương tri hàng chục ngàn người người Việt tỵ nạn thâm lạng tại Hoa Kỳ.

Tại Sài Gòn, ông Nguyễn Xuân Ngũ, cựu bộ đội bị CSVN cưỡng chiếm và san bằng trang trại tại Quận 9 cũng đã tuyên bố sẽ sẵn sàng làm một Đoàn Văn Vươn, một Bouazizi thứ hai.

*

Thực ra không phải tới bây giờ những người lính Quân Đội Nhân Dân của CHXHCN Việt Nam mới lên tiếng. Hai mươi năm trước, khi các nước CS Đông Âu đang trên đà sụp đổ. Và sau đó sụp đổ ngay tại cái nôi của nó là Liên Bang Xô Viết, một người lính lái “tăng” của Quân Đội Nhân Dân đã viết một bức thư cho đài BBC có nội dung như sau:

“Thành phố Hồ Chí Minh ngày 15 tháng 9 năm 1992

Thưa chú Đỗ Văn,

Cháu là một người lính lái ‘tăng’ của quân đội nhân dân Việt Nam. Cháu bạo dạn viết thư để xin nhờ chú giúp cho một việc...

... Nhờ nghe đài BBC mà chúng cháu mới biết được những điều xảy ra ở các nước Đông Âu như Ba Lan, Bulgaria, Tiệp, Rumani, và nhất là ở Liên Xô hồi năm ngoái. Chúng cháu thấy ở những nước đó sao mà các chế độ Cộng sản sụp đổ quá dễ dàng khi nhân dân biểu tình đòi giải tán Đảng và Nhà Nước. Mà quân đội ở những nước đó chẳng làm gì, hoặc có khi lại theo về phía nhân dân biểu tình như ở Rumani và Liên Xô. Sau đó chúng cháu được học tập là Liên Xô và những nước Cộng sản Đông Âu bị sụp đổ vì họ mất cảnh giác để những phần tử phản động và tay sai đế quốc Mỹ len lỏi xâm nhập vào phá hoại. Nhưng rồi cháu và bạn bè cũng không tin lắm, cứ thắc mắc rằng quân đội Liên Xô lớn mạnh như vậy mà đế quốc Mỹ lại có thể xâm nhập phá hoại đến nỗi theo chúng cả sao. Lại còn biết bao tai mắt nhân dân nữa. Như trong hàng ngũ quân đội nhân dân chúng cháu, ai mà ló mòi tuyên truyền cho Mỹ hay Trung Quốc thì chắc chúng cháu sẽ đập ngay, vậy làm sao có thể tuyên truyền được. Thế rồi chúng cháu cũng lén lút hỏi nhau rằng nếu có biểu tình của nhân dân như ở Liên Xô và các nước Đông Âu mà chúng cháu phải đi dẹp, thì chúng cháu có bắn vào họ và húc tăng như ở Trung Quốc không. Cháu và anh em đồng đội đều lo ngại, mong điều đó đừng bao giờ xảy ra, vì chúng cháu không thể bắn vào nhân dân hay húc tăng vào họ được. Nếu lúc đó thủ trưởng và cấp chỉ huy có thúc bách lắm, chúng cháu nhất định chỉ bắn chéch lên để không ai trúng đạn và cho xe tăng tiến chậm để dân chúng biểu tình có thể tránh kịp. Nhưng nếu là học sinh

biểu tình như ở Trung Quốc thì chúng cháu chưa nhất trí được là sẽ hành động như thế nào, có lẽ lúc đó anh em sẽ phải cãi cọ với nhau thôi.

Mới đây chúng cháu lại được học tập là phải tuyệt đối trung thành với Đảng và hiếu với nhân dân, phải sẵn sàng hy sinh để bảo vệ Đảng và Nhà Nước, phải cảnh giác trước âm mưu lật đổ chính quyền vô sản của bè lũ phản động tay sai của đế quốc. Nhưng chúng cháu cứ bị giao động chao đảo là bọn đó sao mà ghê gớm đến thế được. Nếu họ là tay sai đế quốc thì nói gì nhân dân và bộ đội thì chúng cháu cũng không nghe đâu. Chúng cháu hiện nay cũng hoang mang chao đảo lắm. Cứ nói chống đế quốc mà rồi những người có chức có quyền hiện nay thụ hưởng như đế quốc. Họ là những người trong Đảng mà nay đều có nhà cao cửa rộng, đi ô tô có máy lạnh, ăn xài lãng phí, dâm ô hủ hoá đủ cả. Còn nhân dân và bộ đội chúng cháu sống thiếu thốn cơ cực lắm, chú Đỗ Văn ơi...

Bây giờ những bọn nhà giàu nước ngoài kéo vào, cùng với các cán bộ cấp cao chiếm hết bao nhiêu nhà cao đẹp, tổ chức buôn lậu, đập diu ăn chơi, rượu ngon gái đẹp. Chú cứ đọc báo Tuổi Trẻ cũng thấy là một buổi tối họ ăn chơi cả chục triệu đồng, bằng cả một gia tài mà nhiều người ao ước. Chúng cháu nghĩ đến hàng ngũ bộ đội chúng cháu đã hy sinh để bảo vệ đất nước và đem lại hạnh phúc cho nhân dân, mà nay đất nước thì người ngoài, nhất là người Tàu, kéo vào chiếm hết quyền lợi. Chỉ những người có chức có quyền và bọn buôn lậu móc ngoặc là sống tuyệt đối giàu sang sung sướng. Còn đại đa số nhân dân đói khổ, ngay ở Sài Gòn mà có người phải ăn cháo với rau, đau ốm không có thuốc mà uống. Như vậy nếu nhân dân có đòi biểu tình để đổi mới, mà bảo bộ đội chúng cháu bắn súng vào họ thì chúng cháu hạ quyết tâm là không khi nào bắn như vậy. Nếu các cấp lớn trong nhà nước và quân đội không bỏ thói tham ô, không sống tiết kiệm và trong sạch, không lo cho nhân dân thoát khỏi cảnh nghèo đói, thì làm sao bảo chúng cháu lại đại dột hy sinh bảo vệ cho họ nếu nhân dân đấu tranh đòi đổi mới và trong sạch hóa guồng máy nhà nước, cho những cán bộ tham nhũng quá giàu có nghỉ việc và lấy lại bớt những tài sản quá lớn mà họ đã chiếm đoạt được...

Chúng cháu chỉ xin đồng bào từ nay đừng gọi chúng cháu là bộ đội Việt Cộng nữa. Vì chữ Việt Cộng trước đây là một điều tự hào, còn nay nhân dân cứ gọi bọn Việt Cộng, tụi Việt Cộng với sự khinh ghét là những người tham nhũng, độc ác.”

Đây là bức thư của một người lính lái “tank” của Quân Đội Nhân Dân của nước Cộng Hoà Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam viết gửi ông Đỗ Văn, chủ biên chương trình phát thanh Việt ngữ của đài BBC cách đây 24 năm, ngay sau khi có những cuộc nổi dậy của người dân tại các nước Cộng sản Đông Âu.

Như chúng ta đã biết, các nước Cộng sản Đông Âu cũng như sau đó ngay tại cái nôi của chủ nghĩa cộng sản là Liên Xô, chế độ cộng sản đã cáo chung.

Những người dân ở những đất nước này đã có tự do, dân chủ, nhân quyền. Người dân ở những nước này không còn phải lâm vào cảnh “bên ngoài cười nụ, bên trong khóc thầm

(Kiều)” tức cái hoạt cảnh “nhân dân ta ca hát trên đồng hoa” nhưng lúc nào cũng đòi vều mồm – như khi chủ nghĩa cộng sản còn ngự trị.

Tiếc thay lời kêu gọi thống thiết của người lính lái “tăng” của Quân Đội Nhân Dân gửi qua làn sóng phát thanh của đài BBC đã không được những người cầm quyền của Đảng CSVN ngó ngang.

Cái thảm cảnh mà nhà báo Bút Bi viết trong tuần báo Tuổi Trẻ số 41–91 về chuyện một Trưởng phòng Vật tư của công ty Vesco ở Hà Nội, tổ chức đám ma cho một con chó, một người đàn bà 40 tuổi tâm trí bình thường đánh chết mẹ ruột của mình, tình bơ tuyên bố lý do:

“Già và bản thiu, không giúp ích gì được cho con cái thì phải đánh chết”. Khi phóng viên đưa máy ảnh lên chụp còn biết sửa cổ áo, nhoèn miệng cười tươi.

Khi ký giả Bút Bi viết:

“Đất nước nghèo rồi sẽ có ngày khá hơn, pháp luật lỏng lẻo rồi ra sẽ chỉnh đốn lại như cũ, nhưng luân lý đạo đức là cái giếng môi của dân tộc, mà hư hỏng thì cần phải nhiều thế hệ mới hồi phục... và trong lịch sử loài người đã từng có những dân tộc bị xoá sổ vì đạo lý suy đồi.”

Khi viết như thế, rõ ràng nhà báo Bút Bi đã làm cho độc giả thấy sự cần thiết phải “xóa sổ” cả chế độ thì mới tránh cho cả dân tộc khỏi bị xoá sổ!

Tiếc thay, 20 năm qua những người lãnh đạo Đảng và Nhà Nước CSVN vẫn tiếp tục làm những người vô cảm. 20 năm sau, những tên tham nhũng ngày trước bây giờ trở thành những tên đại tham nhũng. Những tên Minh, Trưởng phòng Vật tư của công ty Vesco I ở Hà Nội bây giờ đã tăng theo cấp số nhân và lan tràn khắp nước, từ trung ương tới địa phương.

Những hiệu trưởng, giáo viên của nước Việt Nam Xã Nghĩa không còn làm nhiệm vụ “trồng người” mà họ lại trở thành những tên Sở Khanh, Mã Giám Sinh mua dâm nữ sinh và hành nghề mãi dâm có hệ thống và được bao che như tên Hiệu Trưởng súc sinh Sâm Đức Xương.

Những Chủ Tịch Quận Vinh Quang, Huyện Tiên Lãng, Hải Phòng, Quận 9 tp HCM, v.v. ngày nay đã trở thành “cường hào, ác bá”, cướp bóc tài sản ngay của chính những đồng chí cũ của mình. Đó là những kẻ mà năm xưa chính ông Hồ Chí Minh đã kết án là sản phẩm của thực dân, phong kiến.

Ngày trước, ông Hồ Chí Minh và đảng CSVN đã lợi dụng lòng yêu nước để khích động toàn dân chống Pháp, đuổi Mỹ. Nay, những kẻ thừa kế của ông ta lại bắt bớ, giam cầm những người yêu nước, bày tỏ lòng yêu nước.

Đảng CSVN ngày nay đã lộ rõ bộ mặt cùng hung cực ác qua những việc làm khốn nạn của chúng nó sau 86 năm cai trị miền Bắc và 41 năm cai trị miền Nam. Chúng nó đã tạo nên một xã hội VN suy đồi cùng cực vô phương cứu chữa.

Còn đợi chờ gì mà không đứng lên “*xóa sổ chế độ*” để tránh khỏi thảm cảnh “*cả một dân tộc bị xóa sổ*”?!

NGUYỄN THIẾU NHÃN

*Nguồn: Internet eMail by **Nghiêm Nguyễn** chuyển*

*Đăng ngày Thứ Tư, February 16, 2022
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*